

ZARZĄDZENIE

Dnia 17 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

zarządził:

1. na podstawie art. 542 § 3 i § 4 k.p.k. stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21 października 2020 r., sygn. II AKa 439/19 względem skazanego W. W.;
2. określić sprawę jako załatwioną w inny sposób.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 września 2024 r., obrońca skazanego W. W. złożył w trybie art. 9 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie z urzędu postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21 października 2020 r., sygn. II AKa 439/19. Autor pisma podniósł wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albowiem w składzie sądu odwoławczego orzekał sędzia powołany na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

W realiach procesowych niniejszej sprawy rozstrzygnięcie w kwestii wznowienia postępowania z przyczyn sygnalizowanych przez obrońcę skazanego

jest jednak niedopuszczalne albowiem zgodnie z dyspozycją art. 542 § 4 k.p.k. wznowienie postępowania nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w § 3 tego przepisu, tj. z powodu uchybień stanowiących bezwzględne przyczyny odwoławcze wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji. Mając na uwadze przytoczoną treść ww. przepisu wskazać należy, że rozpoznanie kasacji rodzi wiążące domniemanie, że sprawa została przez Sąd Najwyższy rozpoznana również z punktu widzenia ewentualnych uchybień z art. 439 § 1 k.p.k., co tym samym blokuje możliwość wznowienia postępowania z urzędu na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. Obalenie tego domniemanie jest możliwe jedynie w wypadku niewątpliwego stwierdzenia, że uchybienie z art. 439 § 1 k.p.k. zostało ujawnione dopiero po rozpoznaniu sprawy przez Sąd Najwyższy, który w toku postępowania kasacyjnego o istnieniu tego uchybienia nie wiedział i nie miał obiektywnych możliwości jego ujawnienia w oparciu o wówczas dostępne materiały postępowania.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21 października 2020 r., sygn. II AKa 439/19, został poddany kontroli w postępowaniu kasacyjnym na skutek m.in. kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego W. W.. Postanowieniem z 23 listopada 2021 r., sygn. akt II KK 310/21, Sąd Najwyższy oddalił kasację wniesioną na korzyść tego skazanego jako oczywiście bezzasadną. Oznacza to, że Sąd Najwyższy, będąc zobligowany w postępowaniu kasacyjnym do zbadania kasacji w zakresie uchybień z art. 439 k.p.k., niezależnie od tego czy były one przez skarżącego podnoszone, oddalając kasację, uznał, że orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie, którego wznowienia obrońca skazanego oczekuje, nie było dotknięte żadną bezwzględną przyczyną odwoławczą. W tym miejscu wskazać należy, że podnoszona przez wnioskodawcę okoliczność wskazująca na potrzebę wznowienia postępowania nie opiera się na okolicznościach, które ujawniły się już po zakończeniu postępowania kasacyjnego. Skazanemu i jego obrońcy znany był skład sądu orzekający w postępowaniu odwoławczym, skład ten również znany był Sądowi Najwyższemu. Okoliczności wynikające z przywołanych przez obrońcę judykatów tak Sądu Najwyższego, jak i międzynarodowych trybunałów były przedmiotem rozważań prawnych i faktycznych i były one powszechnie znane w

dacie wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny w Warszawie i postanowienia przez Sąd Najwyższy rozpoznającego kasację w niniejszej sprawie. Sąd Najwyższy miał pełną świadomość obecnie podnoszonych przez obrońcę okoliczności biorąc pod uwagę chociażby fakt, że sędzia rozpoznający kasację w niniejszej sprawie brał udział w wydaniu przywołanej przez wnioskodawcę uchwały Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20). Ponadto ani skazany, ani jego obrońca również w stosunku do sędziów orzekających w niniejszej sprawie nie składali żadnych wniosków w trybie art. 41 k.p.k.

Zauważyć ponadto należy, że regulacja art. 542 § 4 k.p.k. – jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 lipca 2022 r., sygn. IV KO 160/21 - służyć ma w zamierzeniu ustawodawcy przeciwdziałaniu dublującemu się sprawdzaniu bezwzględnych podstaw odwoławczych. Przepis ten ma również blokować wybór przez stronę któregoś z dwóch nadzwyczajnych środków zaskarżenia i wskazuje, że podstawą do kwestionowania tego, czy w sprawie zaistniała bezwzględna podstawa odwoławcza jest w pierwszym rzędzie kasacja. Wznowienie postępowania zatem może dotyczyć jedynie sytuacji ujawnionych jako wcześniej nieznane i w wyniku działań po zakończonym postępowaniu kasacyjnym

Mając na względzie powyższe, w realiach niniejszej sprawy wznowienie postępowania uznać należało za niedopuszczalne z mocy ustawy.

ł.n

r.g.